

1504

1724

1757

1761

1741

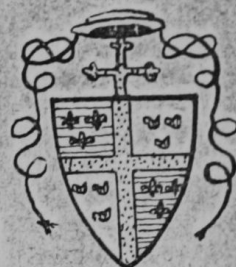
1321

1553

XVII

1753 - 1855

1961

1964

1966

FAMILIESCHOON

DE GESCHIEDENIS VAN HET "NEERHEM" GESLACHT

"E neerhembloet getrouwe
blyf ick tot in den doet."

DRIEMAANDELIJKS FAMILIETIDSCHRIFT VAN
DE GULDEN LELIE.
UITGEEVER. MADVISSTR. 44 BR. 14

nr. 99 Winteruitgave (Dec. - Jan. - Feb.) 1971

GENEALOGIE UIT DE CAROLUSSTAM - HOEGAARDEN

Art. 355 : Stb VI/40 Amélia Van Nerum (x Th. Vanherberghen)

1. Haar geboorte

Amélia kwam ter wereld in het huis van haar ouders te Hoegaarden (Doelstraat 4) op 21 maart 1857 (akte nr 16) 's ochtten, als derde kind van Ludovicus Van Nerum (31 j.) en Angelica Ruttens (39 j.).

Haar doopheffers waren :

- Jozef Van Nerum (oom)
- Amélia Cappellen.

2. Haar huwelijk

Zij trad te Hoegaarden op 8 september 1888 (akte nr 19) in het huwelijk met de landbouwerszoon Theophile Van Herbergen uit Hoegaarden. (1)

Hun getuigen waren :

- Appolinaire Van Herbergen, 32 j, landbouwer (zijn broeder)
- Jean Dotremont, 70 j, landbouwer (zijn oom)
- Jean Medaers, 63 j, landbouwer (haar kozijn)
- Augustijn Buismans, 44 j, landbouwer te Willebringen (zijn kozijn)

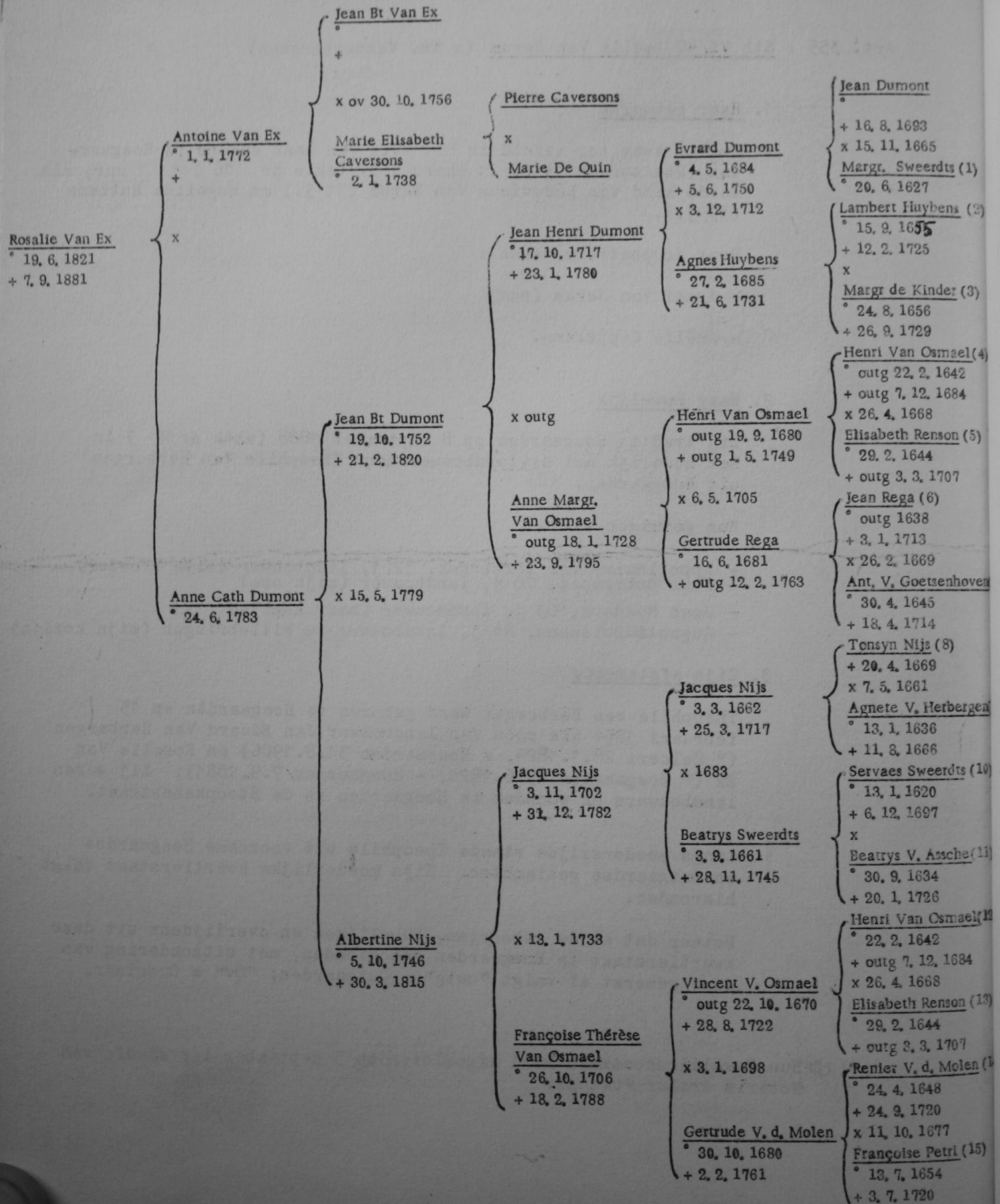
3. Zijn afstamming

Theophile van Herbergen werd geboren te Hoegaarden op 15 februari 1854 als zoon van landbouwer Jan Eduard Van Herbergen (° Meldert 28.1.1824, + Hoegaarden 31.8.1906) en Rosalie Van Ex (° Hoegaarden 19.6.1821, + Hoegaarden 7.9.1881). Zij waren landbouwers en woonden te Hoegaarden in de Stoopkensstraat.

Langs moederszijde stamde Theophile uit voorname Hoegaardse en Outgaardse geslachten. Zijn moederlijke kwartierstaat volgt hieronder.

Noteer dat al de geboorten, huwelijken en overlijdens uit deze kwartierstaat te Hoegaarden geschieden, met uitzondering van deze gemerkt al volgt "outg" = Outgaarden; "Ov" = Overlaar.

(1) Hun Huwelijkskontrakt werd afgesloten op 5 september ter studie van Notaris Arthur Putzeys.

Kwartierstaat (vervolg)

- (1) dochter van Servais Sweerds x Christine Neys
- (2) zoon van Lambert Huybens x Margriet ~~Bourmans~~ (+1688)
- (3) dochter van Henri de Kinder x Marie Gandelons
- (4) zoon van Nicolas Van Osmael x Cath. Sweerds (zie 12)
- (5) dochter van Vincent Renson x Clara Ralis (zie 13)
- (6) zoon van Henri Rega x Jeanne Vlemincx
- (7) dochter van Martin Van Goetsenhoven x Gertrude Hermans
- (8) zoon van Jacques Nijs x Lucie Diethouwers
- (9) dochter van Henri Van Herbergen x Agnes Lamens
- (10) zoon van Lamberts Sweerds x Anna Van Aerschot
- (11) dochter van Arnold Van Assche x Christine Gielis
- (12) zoon van Nicolas Van Osmael x Cath. Sweerds (zie 4)
- (13) dochter van Vincent Renson x Clara Ralis (zie 5)
- (14) zoon van Renier Van der Molen x Gertrude Michal
- (15) dochter van Michel Petri x Anna Van Elst

N.B. : Noteer dat Theophile Van Herbergen twee maal uit dezelfde voorouders stamt, namelijk Van Osmael x Sweerds en Renson x Ralis, terwijl Amélia Van Nerum en Theophile Van Herbergen, gemeenschappelijke kwartierstaten hebben te weten Van der Molen x Petri (zie Familieschoon blz 555).

4. Hun kind

Uit de verbintenis Van Herbergen x Van Nerum werd slechts één kind geboren :

- Emma Angelique (Irma genaamd)
 - o Hoegaarden 16 november 1889 te 10 uur
- Peter : Eduard Van Herbergen (haar grootvader)
- Meter : Angelica Ruttens (haar grootmoeder).

5. Het overlijden van Amélia Van Nerum

Na hun huwelijk had het echtpaar Van Herbergen x Van Nerum zich in de Fabriekstraat (huidige H. Dotremontstraat) in het huis Millet gevestigd, waar Theophile landbouwer was. Daar werd hun dochtertje Irma geboren, maar hun geluk was van korte duur, want Amélia stierf 8 dagen later aan de gevolgen van het kraambed.

Zij overleed op 24 november 1889 in de ouderdom van 32 jaar, te 16u. (akte nr 77) en werd afgedragen door :

- Arnold Toletti, 31 j, landbouwer
- Henri Van der Taelen, 54 j, blikslager

De begrafenis ging door op woensdag 27 november te 10 uur, onder grote volkstoeloop, want iedereen had medelijden met Theophile Van Herbergen, die gans alleen met het wichtje overbleef.

6. Het lot van Irma

Enkele dagen later werd het voogdijschap van Irma geregeld. Haar vader was voogd, terwijl haar grootoom, de toenmalige Gildesecretaris en latere Ouderdomsdeken der Culden Lelie, Eduard Van Nerum als toeziende voogd werd aangesteld.

Zij ging bij haar grootmoeder Angelica Ruttens in de Doelstraat nr 4 wonen. Na de dood van Ludovicus Van Nerum, verliet zijn weduwe Angelica Ruttens het huisje in de Doelstraat en vestigde zich rond Mei 1890, samen met Irma in de Fabriekstraat bij haar schoonzoon Theophile Van Herbergen, vader van Irma.

Tussen 1895 en 1900 was grootvader Eduard Van Herbergen (+ 1906) te oud geworden om alleen het erf op de Stoopkensstraat uit te baten. Zijn zoon Theophile ging aldan bij zijn vader wonen, terwijl Angelica Ruttens en Irma zich op de Plaats in het oude huis Mattheessens vestigden. Zij kreeg een vrome en kristelijke opvoeding.

In 1910 overleed haar grootmoeder Ruttens. Irma was toen 21 jaar oud en ging bij haar groot tante Silvie Van Nerum in de Pastorijstraat inwonen.

Helaas 5 jaar later stierf ook deze, zodat Irma andermaal een geliefd wezen verloor.

Rond dat ogenblik werd haar vader door een ongeneeslijke ziekte aangetast. Irma vestigde zich in de Stoopkensstraat bij haar vader, en verzorgde hem tot aan zijn dood.

7. Het overlijden van Theophile Van Herbergen

Hij stierf na een langdurige en ongeneesbare kwaal te Hoegaarden in de Stoopkensstraat op 27 november 1920 (akte nr 51) te 6 u. in de ouderdom van 66 jaar.

Zijn afsterven werd gemeld door :

- Georges Raddoux, 24 j, varkenskoopman
- Henri Debroeck, 35 j, handelaar

8. Bij de familie Debroeck

Na de dood van haar vader vestigde Irma Van Herbergen zich bij de pianolerares Berthe Debroeck te Hoegaarden, waar ze als een zuster werd beschouwd. Berthe Debroeck was de dochter van Adolphe Debroeck x Eudolie Christiaens, de nicht van Edmond Debroeck x Edolie Van Nerum xx Elise Van Nerum en de zuster van Pater Marcel Debroeck, heden verblijvend in Kongo (Zie Familieschoon blz 590/591 en 601).

In 1923 vertrok zij voor korte tijd naar Borgerhout (Langstraat 14) bij Adrienne Debroeck (x Ch. Mattheessens), de zuster van Berthe, doch Irma kon zich in de grootstad niet wennen en keerde snel naar haar geboortedorp weer. Zij ging terug bij Berthe Debroeck wonen en hielp enkele tijd in de stoffenhandel Rosier op de Plaats.

9. Een late roeping

Op 36 jarige leeftijd greep een ganse ommekeer in haar leven plaats. In 1925 tijdens het Heilig Jaar ondernam zij een bedevaart naar Rome en woonde er de plechtige opening bij van de Grote Poorten van het Vaticaan. Daar kreeg Irma van Herbergen een late roeping; zij wilde zich namelijk ten dienste stellen van zieken en volgde ondanks haar wankelende gezondheid, de lessen van verpleegster-sociaal hygiëniste in het St.-Camillusgesticht te Antwerpen.

Na 3 jaar studie en proeftijden in verschillende inrichtingen behaalde zij haar diploma en was vanaf 1 november 1931 in deze hoedanigheid werkzaam bij het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn - Raadpleging voor zuigelingen te Merksem op de Belbekelaan. In dit beroep zag zij het middel een apostolaat te vervullen.

Hulp bieden en God loven was haar enige levensregel geworden en met volledige overgave schonk zij zich aan haar taak, steeds blijk gevend van grote toewijding.

Zich zelf vergetend hielp zij ook buiten haar gewone dagtaak, talrijke armen, verzorgde zieken en lenigde nood overal waar zulks kon. Waar op haar beroep gedaan werd, sprong zij in de bres, stil en nederig, maar groots in haar liefdezending.

Zij wilde zo klein zijn, dat niemand op haar zou letten, maar allen die haar kenden, koesterden een diepe eerbied en bewondering voor Irma, juist omwille van haar eenvoudig bestaan, haar totale zelfopoffering voor anderen, haar geloof in de Heer, wiens liefde haar naar de top van haar ideaal dreef.

Vaak werd zij "een Engel van Barmhartigheid" genoemd, want wie bij Irma nood kloeg, kreeg meer dan ze zelf bezat. Het geluk van anderen was haar grootste voldoening en al wat ze deed stond in het teken van haar ideaal. Nooit kwam er een enkel klachtwoord over haar lippen, zelfs niet in 1944, toen ze door het inslaan van een vliegende bom zwaar geteisterd werd.

Zij richtte zich met een bovennatuurlijke moed terug uit de puinen op en herbegon haar liefdeswerk.

Op 28 februari 1951 ging zij op rust en verhuisde naar een appartement in de Zonstraat nr 4 te Borgerhout. Maar ook daar kwamen de "oude moederkens" haar bezoeken, met hun problemen en moeilijkheden.

Zij beurde hen op, gaf milde giften aan minder bedeelden en bood hulp waar zulks nodig was.

Irma Van Herbergen verrichtte wonderwerk en overal werd met stille eerbied over "de goede Juffrouw Irma" gesproken. Waar zij kwam dwong zij bewondering af door haar stille eenvoud en haar diep medevoelen voor armen, zieken en ouderen van dagen.

10. Edele schenkingen

Vooreerst woonde Irma samen met een paar vriendinnen-verpleegsters op de Plantijnlei 89 en later in de Ketsstraat 92. Daar sloeg in 1944, in de onmiddellijke nabijheid van haar woonst, een vliegende bom in, die talrijke slachtoffers en een grote schade veroorzaakten. Ook de bezittingen van Irma werden fel geteisterd, maar zonder het minste klachtwoord, richtte ze zich uit de puinen op, dankte God voor haar leven en verhuisde naar de Oedekovenstraat, waar ze haar liefdadigheidswerk voortzette.

Uit dank om levend aan de vreselijke bominslag te zijn ontsnapt, ging Irma tot een edele schenking over.

Het betrof twee kleinoden :

- 1e de verlofingsring van haar overgrootmoeder Catharina Aerts van Billichout (x Francis Van Nerum), versierd met drie brillanten, dd. 1815;
- 2e een diamanten kruisje, dd. ca 1730, afkomstig van Catharina's betovergrootmoeder Theresia Van Weddingen (x Peter Van Nouwen) uit het geslacht der cijnspachters van het hof van Billichout.

Het waren de schoonste sieraden die Irma bezat en die ze gekregen had van haar groot tante Silvie Van Nerum. Zij schonk ze aan de Paters Dominikanen van Antwerpen, die ze in hun Siborie lieten inwerken, om maandelijks rond de kerk te dragen. Deze schenking strekt ons geslacht tot eer. (Zie Familieschoon blz 350-355 en 565).

Haar leven werd ook gekenmerkt door de vele schenkingen die zij deed ten voordele van Missiewerken en aan de 3e Orde van St.-Dominicus, waarvan zij deel uitmaakte.

Irma Van Herbergen bleef diep aan haar familie en geboortestreek gehecht, waar ze tal van vrienden telde. Vanaf de heroprichting van de Gulden Lelie in 1961, sloot ze zich dadelijk aan en langs Familieschoon, die voor haar een stimulans was, volgde zij met begeestering de gildebesteding. In niet geringe mate heeft zij bijgedragen tot de opbouw van de geschiedenis van haar stamvertakking en ze aarzelde niet, om oude dokumenten en panden aan de Gilde af te staan.

Toen de gildesekretaris, haar achterkleinkoosje Hubert Van Nerum, haar het eerste bezoek bracht, weende ze van vreugde om de heropbloei van de Gulden Lelie, waarover haar groot tante Silvie Van Nerum zo dikwijls had verteld. En om de contacthernieuwing te vieren, haalde ze een fles rode wijn boven, meer dan 50 jaar oud en nog afkomstig uit de wijnkelder van tante Silvie.

11. Haar overlijden

Irma Van Herbergen overleed te Borgerhout op 27 januari 1964 in de ouderdom van 74 jaar, juist 2 maanden na de dood van haar kleinkoosje Julianus I.

Zij werd begraven te Hoegaarden, haar geboortedorp, op 30 januari 1964, waar ze nu in vrede rust.

VROME GEDACHTENIS AAN MEJUFFROUW

Irma-Emma Van Herbergen

Rustend verpleegster — sociaal hygieniste N.W.K.
Lid van de Dominikaanse Lekenorde en van
andere godsdienstige verenigingen.

geboren te Hoegaarden, op 16 november 1889,
ontslapen in de Heer te Borgerhout, op 27 januari
1964.

« Dan zal de Meester zeggen : Kom, gezegende
mijns Vaders want ik was ziek en gij hebt
Mij verzorgd. Wat gij gedaan hebt voor deze
geringsien, hebt gij voor Mij gedaan. »

(Matth. 25/34, 36 & 40)

Goedheid en Getrouwheid zijn de hoedanigheden, die
onze Zuster het meest kenmerken en die haar leven,
tot iets heel schoons maken in de ogen van God en
van de mensen.

Zij was goed voor haar zieken en voor al degenen
die haar hulp behoefden of die haar benaderden.

Die goedheid bracht mee dat ze niet veelzeggend was
voor zichzelf en zich gaarne liet vergeten, in nederige
bescheidenheid.

Ze was streng voor zichzelf en stipt in het volgen
van haar plichten en haar dagorde.

Ze bleef trouw aan God in haar roeping om Christus
te volgen midden de wereld, in gebed en apostolaat.

Ze bleef trouw aan kerk en Sakramenten, haar dage-
lijkse krachtbronnen.

Trouw aan haar Orde, die ze als haar geestelijke
familie beschouwde.

Trouw ook aan al haar vrienden en verwanten.

In het Evangelie zegt de Heer : « Uitstekend, goede
en getrouwe dienaar: tot in het kleine waart gij
trouw, daarom zal ik U over grote dingen aanstellen »

(Matth. 25/23)

Heilig Hart van Jezus, ik betrouw op U.

Koningin van de H. Rosenkrans, spreek ten beste
voor mij.

Heilige Vader Dominicus, bid voor ons.

De Familie en Vrienden danken U innig voor
uw gebeden en uw blijken van deelneming en
genegenheid.

Art. 356 : Stb VI/41 Clement Van Nerum

1. Geboorte

Geboren te Hoegaarden (Doelstraat nr 4) op 18 juli 1860 (akte nr 63), als laatste kind en enige zoon van Ludovicus Van Nerum (34 j.) en Angelica Ruttens (42 j.).

Tot peter en meter kreeg hij :

- Jacques Clement Dumont (x Rosseeuw) kleinkozijn
- Eulelia Geen (x Eduard Van Nerum) (tante).

2. Voor de Gilderaad

Hij was varkenskoopman en bleef tot 5 november 1884 te Hoegaarden wonen. Wegens zijn ongeregeld leven kwam hij echter in ~~on~~elgheid met zijn ouders en vestigde zich te Tienen. Na 1890 keerde hij naar zijn dorp weer en nam zijn intrek bij de familie Van Osmael, over de brouwerij Loriers.

Clement onderhield intieme betrekkingen met deze vrouw, zodat de toenmalige ouderdomsdeken, zijn oom Eduardus I, hem voor de Gilderaad trok.

Hij weigerde echter te verschijnen, zodat hij uit de familiegilde verbannen werd en volledig afbrak met zijn familie. Slechts op het sterfbed van zijn moeder zou hij zich terug met deze verzoenen.

3. Zijn dood

Hij stierf te Hoegaarden op 14.7.1941 te 11 1/2 uur (akte 32) en werd afgedrugen door : Camille Adm., 26 j, landbouwer
Alfons Bueken, 37 j, landbouwer.

Art. 357 : Stb VI/42 Felicia Van Nerum

1. Haar geboorte

Felicia zag het levenslicht te Hoegaarden (Beekstraat) op 23 december 1856 (akte nr 96), als eerste kind van Eduard Van Nerum (27 j. oud) en Marie Geens (26 j.), werd geboren te 5 uur.

Haar doopgetuigen waren :

- Petrus Geens (oom)
- Catharina Aerts (grootmoeder).

2. Tot Gods' glorie !

Felicia die op Kerstmis geboren en gedoopt werd, kreeg in haar familie de naam van "het Kerstmeisje, dat tot Gods' glorie zou opgroeien". Zo had de toenmalige Mombaarvader van de Gulden Lelie, Pastoor Charles Van Nerum, haar genoemd en hij had zich niet vergist.

Van jongs af ging zij dagelijks naar de St.-Gorgoniuskerk, om neer te knielen aan de Nieuwe Kruisweg. Zo had tante Silvie het haar geleerd, die veel zorgen besteedde aan de morele en geestelijke opvoeding van haar nichtje Felicia en haar ook de geschiedenis van haar geslacht leerde (zie Familieschoon blz 564). Aandachtig luisterde ze naar het verhaal der V Geslachten, de eeuw der grote brouwers en de samenzwering uit de Revolutietijd.

Zeer jong sloot zij zich aan bij de Jeugdkring van de Gulden Lelie in 1856 door Elisabeth Van Nerum (x Constant Vanderstaalen) en haar vader gesticht. Vanaf 1774, toen zij 18 jaar geworden was, werd zij de rechterarm van Elisabeth Van Nerum, inzake bedrijvigheid van de Jeugdkring (zie blz 421). Op dat ogenblik nam haar vader immers het griffierschap der Gilde van Elisabeth over en was haar kozijn Hubert Van Nerum, comptorist, zodat de stamvertakking van Francis Van Nerum goed in het Gildebestuur vertegenwoordigd was.

In 1778 hielp zij krachtig mede aan de inrichting van de 100ste verjaring der familiegilde. Vanaf dat ogenblik zette zij ook de Notitieschriften van haar vader voort en vulde ze met eigen nota's aan. Met de hulp van de Pastoor van Hoegaarden, dreef zij de stamboomopzoeken door en vervolledigde menig genealogisch fragment.

Felicia had reeds vaak het verlangen uitgedrukt om "Non" te worden, maar Pastoor Charles Van Nerum had haar gezegd nog wat te wachten en goed na te denken, om te zien als ze niet liever zou trouwen met een rijke brouwer- of pachterszoon.

In 1882 was ze 26 jaar geworden en op 27 juli vergezelde ze haar tante Silvie naar de Madelonsboom. Het was een geslachtsboom, die door de gildestichters in 1779 op de vaderlijke erfgrond was geplant, ten teken van eeuwige vruchtbaarheid van het geslacht. Deze boom met zijn weelderige kroon had voor de familie een symbolische betekenis. In haar persoonlijke nota's schreef Felicia hieromtrent het volgende :

"1882 - 17 jully zijn ik met tante Silvie naer den Madelonsboom
"gegaan, waer ik eene kroone (van bladeren en bloemen) geworpen
" heb in den boom.

"Had zij blijven hangen (aan een tak) zou ik trouwen, viel zij
"af moest ik wachten nog zoveele jaeren (naar een man) maer mijne
"kroon viel uiteen (op de grond) in een kruisvorm en ik zou naar
"het klooster gaen. Zo is ook mijne wensch".

Op 6 april 1883, toen haar vader Directeur van het Wezenhuis werd, vertrok zij als "Novice" naar Lier, om tot Gods' glorie op te groeien en de Heer te dienen. Op 10 februari 1886 trad zij er in het St.-Elisabeth Gasthuis (Mechelse straat 22, Lier) en sprak op 17 juli 1888 de eeuwige belofte uit bij de orde der Augustinessen, destijds bestuurd door Moeder Josepha. Deze plechtigheid greep juist 6 jaren later op dezelfde datum plaats, toen ze aan de Madelonsboom het kroontje had geworpen.

Haar geestelijke naam was "Zuster Francisca", die ze zelf gekozen had ter herinnering aan haar grootvader Francis Van Nerum.

†
Wie zijn leven uit liefde tot Mij zal hebben verloren, zal het wedervinden
Matth. XVI 25.

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER

ZUSTER FRANCISCA
(Catharina Felicie VANNERUM)

JUBILARIS, vereerd met het Burgerlijk kruis van 1^e klas,
geboren te Hougaarde den 23. December 1856
trad in het Gasthuis te Lier den 10 Februari 1886
sprak de eeuwige beloften uit den 17 Juli 1888
en aldaar godvruchtig overleden den 4 Augustus
1925 zoodat zij de laatste i.H. Sacramenten.

Gelijk het den Heer behaagde, zoo is
het geschied: De naam des Heeren zij
gezegend. Job. 1 21.

Smartelijke maanden heeft zij geteld
en rusteloze nachten doorgebracht, maar
zij wist dat de verduldigheid en de onder-
werping aan Gods wil als de vleugelen wa-
ren die hare ziel tot den Hemel moesten
brengen. H. Cyprianus.

Kalm en gelaten ging zij den dood te ge-
moet, zoodat haar afsterven een stichtend
voorbeeld is voor allen. Mach. 6. 31.

Vaartwel, beminde Medezusters en dier-
bare Bloedverwanten, wij zullen elkander
wederzien in den hemel. H. Ambrosius.

Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde. 300 d. afl.
Zoet Hart van Maria, wees mijn neil. 300 d. afl.

R. I. P.

Later werd zij overste van de Ziekenafdeling en Onder-Overste van het Gasthuis.

De latere Moeder-Overste Camilla, die haar van 1908 tot 1925 gekend heeft, schreef het volgende :

"Zuster Francisca is altijd een voorbeeld geweest van goedheid
"en offervaardigheid voor de zieken, de ouderlingen en haar mede-
"zusters".

In 1808 had haar vader Eduard Van Nerum, die sedert 1905 weduwe-
naar was geworden, zijn geboortedorp verlaten, om te Lier bij
zijn dochter in het Gasthuis te komen wonen, waar hij in 1922
overleed (zie blz 561). Alsdan zou Felicia de Gildebraak, die
haar vader als laatste ouderdomsdeken in het bezit had, aan de
Gasthuiskapel ten geschenke hebben gegeven (zie blz 94) doch wanneer
Hubert Van Nerum in 1961 de nodige opzoekingen uitvoerde, scheen
hij spoorloos verdwenen.

3. Haar dood

Zuster Francisca, in de wereld Felicia Van Nerum, overleed te Lier
op 4 augustus 1925 te 7 uur 's morgens, in de ouderdom van 69 jaar.

4. Haar nalatenschap

Het nalatenschap van Felicia Van Nerum was voor de Familiegilde
van uitzonderlijke waarde, want dank zij haan bleven vele memo-
rieschriften bewaard, waaronder :

- 1° "Extraits de Mémoires sur la famille Van Nerum de Hougaerde"
door Elisabeth Van Nerum in 1774 aan alle stamvertakkingen
geschonken en via Eduard Van Nerum op zijn dochter Felicia
overgegaan (zie blz 421).
- 2° "Tableaux d'ascendants", eveneens afkomstig van Elisabeth Van
Nerum en langs dezelfde weg tot bij Felicia gekomen.
- 3° "Notices de famille sur la branche de Francis Van Nerum et
Catharine Aerts", opgemaakt door haar vader Eduard Van Nerum
in 1856 en l ande over een periode van 1815 tot 1874 (zie
blz 561).
- 4° Losse nota's van Eduard Van Nerum ter aanvulling van zijn ho-
gergenoemde "Notices", gaande van 1874 tot 1878 en bijgewerkt
door Felicia tot 1910.
- 5° Een pentekening van "'t hof tot Neerhem", afkomstig van de
Gildedeken Joannes II en via Eduard Van Nerum in het bezit
gekomen van Felicia (zie blz 569/570).
- 6° Een "broderie" (borduurwerk) met het wapenschild van Joannes
Van Nerum en een vrijkwartier gewijd aan zijn moeder Barbe
Sweerdts, later overgenomen door zijn zoon Jean Van Nerum
(x Elisabeth Sweerdts). Deze laatste waren de ouders van Eli-
sabeth Van Nerum, die het borduurwerk in 1874 aan Felicia had
geschonken (zie blz 258 en 414).

Al deze dokumenten en memorieschriften gingen in 1925, na de dood van Felicia over op haar kleinnichten, de gezusters Leontine en Hélène Van Nerum, *die echter reeds van in 1910 een groot deel van het familie archief in bezitting hadden.*

In 1952 na hun dood kwamen zij in het bezit van hun neef Hubert Van Nerum en lieten toe de heroprichting van de Gulden Lelie te bewerken. De 'broderie' bleef echter te Lier en werd door de gezusters Van Nerum aan de kapel van het Gasthuis geschonken, maar was in 1961 verdwenen.

Het nalatenschap van Felicia bevatte ook nog 3 erfgronden, die ze na de dood van haar vader in 1922 hand bekomen. Bij testament had zij deze gronden aan de gezusters Van Nerum geschonken, uit dank omdat deze haar moeder tot op het laatste ogenblik hadden bijgestaan en verzorgd (zie blz 560).

In 1952 gingen deze familiebezittingen over op hun broeder Julien Van Nerum, latere ouderdomsde' en der Gilde (zie blz 559).

De gronden waren :

- 1° 40 a 50 ca land op het Houtems Pedeke te Klein Overlaar,
- 2° 24 a 30 ca land op het Meyveld te Schoor, bij Nerm,
- 3° 1 Ha 10 ca land op de Cluys onder Hoegaarden.

Deze laatste grond was een erfschenking van 1723 der stamouders Carolus Van Nerum en Barbara Sweerds.

Bij elke 100ste verjaring van deze datum (van hun huwelijk) moest de bezitter een speciale en vrome daad stellen ter ere en nagedachtenis van de schenkers.

Vermits Felicia in 1923 deze erfgrond in het bezit had, liet zij in het Gasthuis te Lier, 30 missen opdragen (zie blz 430).

Art. 358 : Stb VI/43 Emmerence Van Nerum

1. Geboorte

Zij kwam ter wereld te Hoegaarden (Doelstraat, in de huidige hoeve Peeters) op 13 februari 1860 (akte nr 20), als tweede kind van Eduard Van Nerum (30 1/2 j.) en Marie Geens (29 1/2 j.).

Zij werd boven de doopvont gehouden door :

- Jozef Van Nerum (oom)
- Lucia Cappellen (x J.Bt.Geens).

2. Haar dood

Dit dochttertje leefde slechts 9 jaar. Zij overleed te Hoegaarden op 22 juni 1869 (akte nr 60) en werd afgedragen door :

- Eduard Van Nerum, haar vader
- Jean Bt Saelmaeckers, 66 j, daglonder.

Art. 359 : Stb. VI/44 Clemence Van Nerum

1. Geboorte

Marie Lucie Clemence was het 3de kind van Eduard Van Nerum (40 j.) en Marie Geens (39 j.) dat te Hoegaarden (Doelstraat) geboren werd op 9 augustus 1869, (akte nr 70), dus amper 7 weken na de dood van haar zusje Emmerence.

Haar doopheffers waren :

- Jozef Van Nerum (oom)
- Lucia Cappellen (x J.Bt. Geens)

2. Haar overlijden

Clemence ging naar een pensionaat buiten Hoegaarden, waarvan de plaats tot heden niet bekend is.

Einde 1883 keerde zij echter terug naar haar ouders, die ondertussen naar de Stoopkensstraat verhuisd waren, waar haar vader tot Directeur van het pas opgerichte Wezenhuis was benoemd.

Daar stierf zij op 30 mei 1884, in de ouderdom van 15 jaar (akte nr 33). Haar overlijden werd ten gemeentehuize aangemeld door :

- Leopold Dumont, 48 j, aardappelenboer
- François Van Hagendoren, 37 j, gemeentesekretaris.

De ter aardebestelling greep plaats op dinsdag 3 juni 1884.

Art 360 : Stb. VI/45 Alexander Van Nerum

1. Geboorte

Op 14 september 1872 werd te Hoegaarden (Doelstraat) Alexander, Emile Van Nerum geboren (akte nr 88) als 4de en laatste kind van Eduard Van Nerum (43 j.) en Marie Geens (43 j.).

Zijn peter en meter waren :

- Alexander Geens
- Angelica Ruttens (tante).

2. Zijn dood

Alexander was de enige zoon van Eduard Van Nerum, maar ook dit kind zou hem ontvallen.

Het stierf te Hoegaarden op 19 januari 1875 in de ouderdom van 2 jaar en 4 maanden (akte nr 5).

Zijn aangevers waren :

- Eugene Taverniers, 33 j, kleermaker
- François Van Hagendoren, 28 j, gemeentesekretaris.

Art 361 : Aanschakeling van twee Neerhemstammen

In Art 171 van "Het Gulden Lelieblad" publiceerden wij de nieuwe aansluiting met onze gilde van Prosper Van Nerum uit de Molenbeekse Balthazarstam. De genealogische opzoekingen werden doorgedreven en werden besloten door de aanschakeling met de Joannesstam uit Erps-Kwerps (zie Familieschoon art 338). Hierdoor kent Prosper Van Nerum meteen zijn voorouders tot in 't begin van de XVIIIe eeuw. Hieronder volgt zijn stamboomfragment :

I. Joannes (Baptiste) VAN NERUM

- Geboren te Erps 11.10.1776 uit het tweede huwelijk van Guillelmus Van Nerum en Elisabeth PERDIENS en als kleinzoon van Joannes VAN NERUM en Catharina DE WANDELAER uit Erps.
Als peter en meter kreeg hij : Guillaume De Coster en Jeanne Perdiens.
Hij is dezelfde als die vermeld werd in Familieschoon blz 666 § 4.
- Joannes (Baptiste) trouwde waarschijnlijk te Brussel met Barbe Van Isterdael uit Alseberg (°ca 1779).
Uit hun huwelijk is tot heden slechts een enkel kind bekend : Jozef (zie II hieronder).

II. Jozef VAN NERUM

- ° Brussel 20.6.1810 x Maria Van Velthem van wie :
 1. Balthazar (zie III)
 2. een dochter wonende in de Vlaanderenstraat te Brussel
 3. idem.

III. Balthazar VAN NERUM

- ° Brussel 9.10.1847 en + Brussel 22.5.1925. Was besteller bij de NMBS x met Leonie Françoise Thérèse D'Haese
xx met Anne Marie Mathilde Cransveld,
woonde eerst te Mol en dan te Brussel in de Volksstraat nr 3.
- Uit zijn eerste huwelijk sproot :
 1. GermaineUit zijn tweede echtverbintenis werden geboren :
 2. Jeanne
 3. François ° Mol 15.5.1878, magazijnier, diende op de forten te Luik.
 4. Jean Baptiste (genoemd Felix) zie IV
 5. Daniel
 6. Henri
 7. Marie
 8. Françoise

IV. Jean Baptiste (genoemd Felix) VAN NERUM

° Molenbeek 1881. Inpakker van beroep en diende tijdens de eerste wereldoorlog bij het 12e Linierégiment. x met Elisabeth Opéliard (°1885).
Woonst : Brussel, Henrystraat 75 en later Ghisbertstraat 10.
Hun kinderen waren :

1. Balthazar Lucien : ° Laken 6 of 18 jul 1906. x Marie Berthe Rousseau
(° Laken 9.7.1911) van wie : Jean Claude
° Berchem St. Agathe 7.9.1938
2. Prosper : ° Laken 17.11.1907. Bontwerker. Gildelid 1970.
x Josée Geninazzi.
Woonst : Ganshoren : Drève de la Charte 36
Uit hun huwelijk sproot : Jean Pierre : ° Berchem St. Agathe 4.5.1940.